

Fabien Planet werd winnaar van de eerste Eco-Enduro in Denemarken.

ADVOKAAT ONDER SPANNING

IN DENEMARKE WERD TIJDENS DE 'KLIMAATTOP' DE EERSTE 'ECO-ENDURO' GEORGANISEERD: EEN HEUSE ENDURO MET ELEKTRISCHE MOTOREN WERDEN LOSGELATEN OP EEN GEVARIËERDE ROUTE OVER DEENSE BOSPADEN EN EEN STUK STRAND. EEN KLEINE VEERTIG ELEKTRISCHE MACHIENTJES STONDEN ER AAN DE START, MET MANNEN ALS AMEL ADVOKAAT, JOËL SMETS, MIKKEL CAPRANI EN PAL ANDERS ULLEVALSETER AAN HET STUUR.

De Deense motorbond had tijdens die bijeenkomst in Kopenhagen aangegeven dat ook de internationale motorsport de ogen niet sluit voor de toekomst en nodigden internationaal bekende enduro rijders uit negen landen uit om deel te nemen aan de eerste Eco-enduro. Dus geen benzine in de tank, maar stroom in de accu: in de 'pits' stonden geen jerrycans maar acculaders en reserveaccu's. Er was een echte enduro route van 11,5 kilometer uitgezet en tien special tests.

Voor Amel Advokaat was het de eerste kennismaking met een elektrische motor: 'Het was voor mij de eerste keer op een elektrische motor, gelukkig konden we vooraf trainen op een testbaantje. Wel raar om zonder enig geluid te rijden. En wennen aan de bediening, met beide remmen aan het stuur en geen voetrempeedaal. Maar ik was meteen onder de indruk van de acceleratie. De eerste meters door het bos gingen gemakkelijk. De motor reageert wel heel anders op het gas en soms duurt het even voordat hij weer oppakt. Al snel bleek de accu als krachtbron het zwakke punt, vooral in het

mulle zand zag je de stroomvoorraad in een paar kilometer teruglopen, zodat je met moeite een complete ronde kon rijden op één accuvulling.

Tweede in de Dakar en een paar weken eerder vijfde in de Eco-enduro: Pal Anders Ullevalseter

Annie Seel worstelt zich over de boomstammen.

Modern times: stiekem een accu'tje wisselen achter een boompje...

Amel Advokaat in fel gevecht met Joël Smets.

Maar in de echte enduro proeven in het bos met boomstammen gingen de Quantya's heel goed. Daar wippen ze heel makkelijk overheen, vooral omdat ze vanuit stilstand echt wegschieten. De topsnelheid is wel heel beperkt, met onze wedstrijd gearing 50 km/uur. Maar alle machientjes liepen precies even hard, dus ik heb mooie duels met Joel Smets uitgevochten!

Advokaat deed het in de proeven erg goed

en finishte de wedstrijd zelfs na een paar schuivertjes in de proeven en een afgelopen ketting als tweede, achter de Fransman Fabien Planet, maar voor Kaspar Lynggaard, Joël Smets en Pal Anders Ullevalseter. Ook Joël Smets beleefde er veel plezier aan. Smets: 'Het was erg leuk om te doen. Wel wennen aan de karakteristiek, als je het gas afsluit en dan weer open zet, gebeurt er even niets. De elektronica zorgt ervoor dat de

Joël Smets geeft de Quantya de sporen op het strand

motor pas weer oppakt als de toeren ver genoeg gezakt zijn. Als je daar aan gewend raakt, rijdt het heel leuk. De wedstrijd was fantastisch, met een prachtige route door de bossen en over het strand, ongelooflijk! Eigenlijk geven de elektromotortjes min of meer dezelfde emoties als gewone motoren, al gaat het veel minder snel. Maar door het beperkte vermogen en de beperkte topsnelheid moet je juist veel preciezer rijden. Dus minder foutjes maken, strakke lijnen kiezen en snelheid houden. Maar het is echt leuk en de machines hebben ongelooflijk veel tractie vanaf stilstand. Ik vind het een goede ontwikkeling, want ik denk dat ook de motorwereld zijn ogen niet mag sluiten voor de toekomst.'

TOEKOMST

Of de elektromotoren inderdaad toekomst hebben in de enduro's zal de tijd uitwijzen. Voorlopig lijkt het erop of de techniek van de accu's nog enige doorontwikkeling vergt om de capaciteit en daarmee het vermogen, de topsnelheid en de actieradius te vergroten. En misschien een luidsprekertje erop met ronkend motorgeluid....

Fotografie: Klaus Nennewitz

UITSLAG

1. Fabien Planet (F);
2. Amel Advokaat (NL);
3. Kaspar Lynggaard (DK);
4. Joël Smets (B);
5. Pal Anders Ullevalseter (S);
6. Paulo Concalvez (P);
7. Stefan Olsen (DK);
8. Frederik Georgsson (S);
9. Thomas Konigshoj (DK);
10. Matteo Graziani (I).

Geen jerrycans in de pits, maar acculaders.

Vooral in het mulle zand hadden de accu's het zwaar